

РЕШЕНИЕ

№ 7233

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1152** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба на А. М. А., с искане за прогласяване нищожността на Определение № 9598/09.12.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и Определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело.

Предмет на настоящото производство е искане посочените два съдебни акта да бъдат прогласени за нищожни.

В съдебно заседание ищецът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Дирекция „Национален строителен контрол“, редовно уведомен, не изпраща представител. В представено писмено становище – молба от 17.07.2020 г. оспорват иска по основателност и молят същия да бъде оставен без уважение. Считат, че съдебните актове са правилни и не са налице основания за отмяната им.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства и извърши проверка на оспорените съдебни определения, с оглед наведените твърдения за нищожност, намира за установено следното:

Производството по адм. дело № 9234/2019 г. на АССГ е било образувано по жалба на А. М. А., с която по аргумент на чл. 297 от ГПК се иска да се прогласи нищожността на Заповед № 3/07.10.1998 г. на началника на ДНСК и Заповед № 87/16.03.1999 г. на главния държавен инспектор на ДНСК.

С Определение № 9598/09.12.2019 г. на АССГ е прието, че със Заповед № 87/16.03.1999 г. главният държавен инспектор на ДНСК, в изпълнение на делегираните му правомощия със Заповед № 3/07.10.1998 г. на началника на ДНСК, е отменил Протокол 16/02.09.1992 г. за строеж Ж. „Е.“. Именно Заповед № 87/16.03.1999 г. засяга пряко и непосредствено правата на жалбоподателя като член-кооператор на Ж. „Е.“, същият я е оспорил по съдебен ред и съдът е прогласил нейната нищожност с Решение от 29.12.2000 г. по адм. дело № 1407/1999 г. на СГС.

Заповед № 3/07.10.1998 г. на началника на ДНСК е издадена на основание чл. 158, ал. 1 от ЗТСУ и чл. 20, ал. 2 от Правилник за организацията, задачите и функциите на ДНСК/ПМС № 221/1998 г. и със същата началникът на ДНСК е предоставил на главен държавен инспектор на ДНСК, следните правомощия: 1. Да издава заповеди за спиране на незаконни строежи; 2. Да разрешава ползването на завършените строежи; 3. Да издава наказателни постановления за налагане на глоби и на икономически санкции за юридически лица; 4. Да издава заповеди за премахване на незаконни строежи; 5. Да прави предложение до областните управители или кметовете за отнемане на строежи в полза на държавата, съответно общината; 6. Да спира действието на издадени строителни книжа и издава заповед за отмяната им в предвидените от закона и правилника за неговото прилагане случаи. В мотивите на Определение № 9598/09.12.2019 г. на АССГ е прието, че заповедта представлява вътрешнослужебен акт по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК, тъй като с нея началникът на ДНСК е делегирал определени правомощия на главен държавен инспектор на ДНСК. Посочените актове са изключени от съдебен контрол, освен ако с тях се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица. Съдът е дал указания на жалбоподателя да обоснове личен, пряк и непосредствен правен интерес от оспорване на посочената заповед, които указания жалбоподателят не е изпълнил и жалбата на А. А. с горепосоченото определение е оставена без разглеждане и производството по адм. дело № 9234/2019 г. на АССГ е прекратено.

С Определение № 793/29.01.2020 г. е оставено без уважение искането на А. А. за допълване и тълкуване на определение № 9598 от 09.12.2019 г., постановено по адм. дело № 9234/2019 г. на АССГ. В мотивите на същото е прието, че производството по делото е прекратено поради неуточнен предмет на оспорване и е несъстоятелно да се твърди, че съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, при положение че жалбоподателят не е уточнил какъв точно е предмета на оспорване. Прието е още, че не се касае за неясна или двусмислена воля на съда, обективизирана в диспозитива на съдебния акт, за да се иска тълкуване. В мотивите ясно и конкретно в хронологичен вид са описани всички молби, заявления и искания от жалбоподателя, както и дадените от съда указания.

При така установеното по фактите, съдът намира от правна страна следното:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК и е допустим.

Разгледана по същество исковата молба е неоснователна по следните съображения:

Нищожността на съдебните решения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформироване на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Такива са актовете /решения или определения/, постановени от съд в ненадлежен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове; решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда; абсолютно неразбираеми актове или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това.

Наведените с исковата молба основания, не представляват пороци, водещи до нищожност на процесните определения. Напротив, същите биха се отнесли до незаконосъобразност на определенията, които обаче се проверяват по реда на инстанционния съдебен контрол, но не водят до нищожност на постановените определения. В процесния случай настоящият съдебен състав намира, че съдебните актове са постановени от надлежен съдебен орган, в надлежния и предвиден от закона състав, и в пределите на правораздавателната власт на съда, така както тя му е предоставена от закона. Изготвени са в писмена форма, с всички необходими реквизити и са подписани от съдията. Волята на съда е ясна и е недвусмислено изразена.

По изложените доводи настоящият съдебен състав приема, че предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

По делото са подадени множество други молби с доказателствени искания, неотнормими към предмета на настоящото дело, а касаещи правомощията на органите на ДНСК. Ето защо, съдът не намира за необходимо да ги коментира.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 30-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на А. М. А., с искане за прогласяване нищожността на Определение № 9598/09.12.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и Определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: